

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2857.

נידון לפני הגרי"ו בין שני בחורים ששברו נרגילה שעולה 60 שקל וסיכמו ביניהם שישלמו חצי חצי. והלך הניזק ומצא במקום רחוק שמוכרים כעת במבצע נרגילה יותר קטנה יחד עם מילוי ועוד תכשירים נלווים בס"ה 120 שקל, כלומר שהעלות של הנרגילה עצמה כמעט בחינם. האם לפטור את המזיק-המזיקים כי היה שליח שלהם לקנות, וכשיש מבצע לשליח מחלקים את הריווח בין המשלח בעל המעות והשליח.

ורצה לחלק בין שליח הבעלים, שהדין כנ"ל, לבין בעלים שקונה לעצמו אפילו שבעל המעות הוא אחר, שאפילו חצי לא מגיע למשלח. ואכמ"ל באריכות הראיות בזה.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שניזק אינו שליח של המזיק, ואפילו שתיכנן לקנות באותו כסף. כי חיוב המזיק נגמר בתשלום, שאין חובתו לקנות חדש אלא לשלם הנזק כמה שעולה החפץ ששבר בשוק. וכששילמו כמה שהנרגילה הגדולה ההיא עולה נסתיים חיובם, ומה שקונה הניזק קונה לעצמו וכל הריווח לעצמו.